

ligvis stemmer for alle lovforslagene på dette område.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg har i al venskabelighed et lille spørgsmål til CD's ordfører. Jeg vil godt bede CD's ordfører om at forholde sig til det udsagn, som hr. Poul Erik Dyrhund kom med under sit indlæg her tidligere på dagen, nemlig synspunktet om, at når der kommer en indstilling eller hvis der kommer en indstilling fra AUF til regeringen om, at der skal opkræves bidrag hos arbejdsgiverne, så tillagde hr. Dyrhund det ikke vægt, at der er tale om en enig indstilling fra AUF.

Jeg vil godt spørge fru Susanne Clemensen, om hun er af samme opfattelse og har den samme holdning til det: at det er fuldt ud tilstrækkeligt, hvis bare lønmodtagerparten i bestyrelsen kommer og beder om at få opkrævet flere penge hos arbejdsgiverne.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

I forlængelse af hr. Knud Erik Kirkegaards spørgsmål vil jeg godt spørge: Hvad indebærer det forbehold, som CD har taget? Har CD en vetoet, eller kan regeringen i den her brutto-skat opkræve, hvad den ønsker, uden at CD kan gøre en pind?

Altså: Har CD taget et forbehold, der ikke er noget som helst værd, fordi man nu i den lovgivning, man siger ja til, reelt har deponeret beslutningskompetencen på det her felt hos arbejdsministeren både med hensyn til, hvor mange penge der skal kræves ind, og hvor højt beløbet skal være, uden at CD skal være med i den del?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare spørge fru Susanne Clemensen, om hun ikke som jeg lægger meget stor vægt på, at indstillingen fra bestyrelsen er enig, men at der er en forskel på enighed og så betingelse, forstået på den måde, at der er forskel på, om man lægger vægt på, at der er enighed, eller om man opfatter det som en fuldstændig ufravigelig betingelse i en situation, hvor der eventuelt måtte være blokeret for enighed.

Med hensyn til det sidste vil jeg sige, at man kan forestille sig situationer, hvor parterne er så uenige, at det bliver umuligt at komme med en indstilling, medmindre der er den åbenhed.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Med hensyn til, om det er ønskeligt, at der er enighed i arbejdsmarkedsuddannelsesfinansieringens bestyrelse, når man indstiller til arbejdsministeren og undervisningsministeren, at der skal opkræves et bidrag, og om bidragets størrelse, er det da klart, at det naturligvis er ønskeligt, at parterne er enige om, hvor stort det her arbejdsgiverbidrag skal være, og om der i det hele taget skal opkræves et bidrag.

Men jeg mener ikke, at det er en nødvendig forudsætning, for jeg tror, at begge parter, der sidder i denne her bestyrelse, har lige stor interesse i at sikre, at bidraget, som skal opkræves hos virksomhederne, bliver så lille som muligt, for vi må jo også se i øjnene, at på en eller anden vis kommer de ansatte jo også til at betale denne her del af finansieringen, f.eks. senere på året, når der skal diskuteres løn- og overenskomstspørgsmål.

CD har naturligvis ikke deponeret sin handelfrihed hos regeringen. Hvis vi havde det, så havde vi jo netop accepteret, at regeringen fik en bemyndigelsesbestemmelse, og så kunne den bare opkræve et arbejdsgiverbidrag, hvis det var det, den ville. Og det er jo netop også derfor, vi har taget forbehold. Vi tillader os at stå frit, og så må det jo være op til regeringen eventuelt at se, hvor den kan samle et flertal for et eventuelt arbejdsgiverbidrag, hvis og såfremt det på et tidspunkt bliver nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg tror, at det svar, som fru Susanne Clemensen gav her, vil blive studeret med meget stor interesse hos arbejdsgiverne, men det må vi jo se efterfølgende.

Jeg vil så godt lige bore lidt i det forbehold, som CD har. Jeg kan forstå, at forbeholdet betyder, at de andre aftaleparter i aftalen godt kan lave de ulykker, de vil, bare CD ikke får snavs på fingrene. Det er sådan, det skal forstås.

Og jeg vil godt spørge fru Susanne Clemensen: Er det ikke en lidt unormal form for aftale her i Folketinget? Altså jeg kan i hvert fald sige, at siden 1984, hvor jeg startede herinde, har jeg ikke været med til at indgå en sådan aftale, hvor en part bare sagde: Lav de ulykker, I vil, men vi skal ikke have fingrene i maskinen.